

Nr 110.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av vissa delar av förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m. m.; given Stockholms slott den 25 februari 1926.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) förordning om ändrad lydelse av vissa delar av förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete samt

2) förordning om ändrad lydelse av vissa delar av förordningen den 11 juni 1918 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Gustav Möller.

F ö r s l a g
till
F ö r o r d n i n g
om ändrad lydelse av vissa delar av förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Härigenom förordnas, att § 2, § 3 mom. 1 och § 4 mom. 3 och 4 i förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

§ 2.

Omfattar försäkring, som i § 1 sägs, arbetare i rörelse, företag eller annan verksamhet, vari i regel minst åtta arbetare användas, skola avgifterna för den försäkring uttagas genom postförskott, eller, om riksförsäkringsanstalten anser sådant påkallat, erläggas genom inbetalning å riksförsäkringsanstaltens postgirokonto eller genom insändande till riksförsäkringsanstalten av postremissväxel eller check eller på annat sätt, som riksförsäkringsanstalten finner lämpligt föreskriva.

I fråga — — — stadgas.

§ 3.

Mom. 1. Riksförsäkringsanstalten — — — — —
3) försäkringsavgiftens belopp;
— — — — — förut erlagd avgift.

§ 4.

Mom. 3. Skall inbetalningen ske å riksförsäkringsanstaltens postgirokonto annorledes än genom postförskott, eller skall den fullgöras genom postremissväxel eller check eller på annat sätt, som riksförsäkringsanstalten funnit lämpligt föreskriva, skall sådan skriftlig uppgift, som i mom. 2 sägs, i rekommenderat brev med allmänna posten översändas till den avgiftspliktige, som har att sist inom fyra veckor efter det uppgiften kommit honom tillhanda till riksförsäkringsanstalten på av anstalten föreskrivet sätt inbetala beloppet.

Då inbetalningen sker å anstaltens postgirokonto annorledes än genom postförskott eller då arbetsgivaren eljest av postverket erhåller kvitto å inbetal-

ningen, utfärdar riksförsäkringsanstalten icke särskilt kvitto å försäkringsavgiften.

Mom. 4. Genom postförskott till postverket influtna försäkringsavgifter skola, efter riksförsäkringsanstaltens bestämmande, genom postverkets försorg ofördröjligen insättas å riksförsäkringsanstaltens postgirokonto eller å dess giroräkning med riksbanken.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1927.

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av vissa delar av förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.

Häri genom förordnas, att §§ 1, 11 och 12 i förordningen den 11 juni 1918 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 1.

Envar svensk undersåte, som har sitt hemvist i Sverige och idkar fiske såsom yrke eller eljest för sin utkomst, äger att genom försäkring i riksförsäkringsanstalten bereda sig ersättning enligt de i 6 och 7 §§ av lagen om försäkring för olycksfall i arbete stadgade grunder; dock skall beloppet av hel sjukpenning utgöra, där den årliga arbetsförtjänsten på sätt i § 2 sägs bestämts till 1,200 kronor, 2 kronor 20 öre, där den årliga arbetsförtjänsten bestämts till 900 kronor, 1 krona 65 öre, och där den årliga arbetsförtjänsten bestämts till 600 kronor, 1 krona 10 öre.

Med fiske förstås i denna förordning jämväl fångst av säl.

§ 11.

I övrigt skola i avseende å denna försäkring bestämmelserna i lagen om försäkring för olycksfall i arbete i tillämpliga delar lända till efter rättelse, dock med undantag av 4 och 30 §§ av nämnda lag samt vad i 11 § första stycket av samma lag stadgas om ersättnings nedsättande i det fall, att den skadade ej ställt sig till efter rättelse gällande anordning eller föreskrift om åtgärder för undvikande av olycksfall.

§ 12.

De närmare föreskrifter, som utöver vad ovan stadgats må erfordras med avseende å denna försäkring, meddelas av Konungen eller, efter Konungens bemyndigande, av riksförsäkringsanstalten.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1927.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 25 februari 1926.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, statsråden OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, anför:

Förut i dag har Kungl. Maj:t på min hemställen beslutit att avlåta proposition (nr 109) till riksdagen med förslag till lag om försäkring för olycksfall i arbete samt till lag om riksförsäkringsanstalten m. m.

Jag anhåller nu att få anmäla frågor om vissa med nämnda förslag sammanhängande ändringar i författningar, som utfärdats av Kungl. Maj:t och riksdagen gemensamt.

Enligt oförmälda förslag skall den sociala olycksfallsförsäkringen från och med den 1 januari 1927 vara centraliserad i en för omhänderhavande av samma försäkring särskilt bildad, för hela riket gemensam försäkringsanstalt, benämnd riksförsäkringsanstalten, angående vars organisation och verksamhet närmare regler meddelas i förslaget till lag om riksförsäkringsanstalten.

Beträffande uppbörd av avgifter för försäkringar jämlikt olycksfallsförsäkringslagen i den nya riksförsäkringsanstalten synas, i överensstämmelse med vad jag anförts vid behandlingen av berörda lagförslag (proposition nr 109 sid. 85), i allt väsentligt de regler böra tillämpas, som för närvarande enligt förordning den 31 mars 1922 gälla för försäkringar i den nuvarande riksförsäkringsanstalten. I denna förordning behöva i anledning av den nya organisationen vidtagas allenast vissa smärre, huvudsakligen redaktionella förändringar.

Därest oförmälda lagförslag bliva av riksdagen antagna, erfordras jämväl vissa förändringar i den för den särskilda fiskarförsäkringen gällande förordningen av den 11 juni 1918. Nämnda försäkring, som avser att med bidrag av statsmedel bereda olycksfallsförsäkring åt fiskare, vilka icke äro att anse såsom arbetare i den allmänna olycksfallsförsäkringslagens mening, skall nämligen enligt 34 § i förslaget till ny olycksfallsförsäkringslag övertagas av den nya riksförsäkringsanstalten.

I. Förordningen angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Enligt gällande lag om försäkring för olycksfall i arbete skall för varje försäkring i riksförsäkringsanstalten erläggas dels en efter försäkringstekniska grunder beräknad, för betäckande av försäkringsrisken erforderlig avgift och dels, såsom bidrag till bestridande av omkostnaderna för försäkringsrådets och riksförsäkringsanstaltens verksamhet, en till 5 % av nämnda avgift bestämd tilläggsavgift. Beträffande dessa avgifter är bland annat stadgat, att därest desamma icke på föreskrivet sätt erlagts, de skola förskjutas av statsverket och indrivnas i den ordning, som för indrivning av resterande kronoutskylder är stadgad. Däremot äro icke i lagen meddelade föreskrifter angående tid och sätt för försäkringsavgifternas erläggande utan finnes i lagen i detta hänseende allenast bestämmelse av innehåll, att därom skall bestämmas av Konung och riksdag.

Gällande bestämmelser i förevarande hänseende äro meddelade i förenämnda förordning den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

I följande hänseenden torde i förevarande sammanhang ändring böra ske i nämnda förordning.

§ 2.

Enligt § 2 första stycket i förordningen skola, därest försäkring omfattar arbetare i rörelse, företag eller annan verksamhet, vari minst fem arbetare användas (s. k. större arbetsgivare), avgifterna för försäkringen, där ej Konungen annorlunda förordnar, uttagas genom postförskott, dock att, om avgiftsbeloppet överstiger 5,000 kronor eller riksförsäkringsanstalten eljest med hänsyn till särskilda förhållanden anser sådant påkallat, avgifterna skola erläggas genom insändande till riksförsäkringsanstalten av postremissväxel eller check eller på annat sätt, som riksförsäkringsanstalten finner lämpligt föreskriva. Avgifter för övriga arbetsgivare (s. k. mindre arbetsgivare) skola jämlikt § 1 i förordningen uppbäras i samband med den allmänna kronouppbörden.

Av skäl, som jag anfört till statsrådsprotokollet den 31 december 1925 vid remiss till lagrådet av förslaget till lag om försäkring för olycksfall i arbete (proposition nr 109, sid. 114—118), till vilket protokoll jag härutinnan hänvisar, har det nu ansetts lämpligt att i försäkringshänseende såsom mindre arbetsgivare behandla även de arbetsgivare, som hava från och med fem till och med sju arbetare anställda. I följd härav har i förevarande förslag intagits bestämmelse om att där försäkring omfattar arbetare i rörelse, företag eller annan verksamhet, vari i regel minst åtta arbetare användas, avgifterna för den försäkring skola uttagas på i § 2 angivet sätt.

Till förenämnda statsrådsprotokoll (proposition nr 109 sid. 88) yttrade jag i samband med frågan om skyldighet för den nya riksförsäkringsanstalten att

erlägga postavgifter bland annat, att en särskild undersökning givit vid handen, att därest postgirosystemet komme till användning i den nya riks försäkringsanstalten, kostnaden för postavgifter kunde beräknas utgöra omkring 90,000 kronor, under det att avgifterna i annat fall kunde beräknas uppgå till 150,000 kronor årligen. Då sålunda genom anlitande av postgirosystemet en väsentlig besparing blir möjlig, har jag låtit i förevarande förslag intaga de bestämmelser, som erfordras för beredande av tillfälle till användning av detta system. Det bör emellertid framhållas, att avgörandet i detta hänseende liksom i andra likartade frågor skall ankomma på anstalten själv. Tillika har jag ansett lämpligt utesluta det enligt förordningen gällande villkoret för att försäkringsavgifter skola få uttagas annorledes än genom postförskott, nämligen att sådant av riks försäkringsanstalten med hänsyn till särskilda förhållanden ansetts påkallat.

§ 3.

Mom. 1. I detta författningsrum har allenast gjorts den ändring, att under punkt 3 orden »däri inbegripen tilläggsavgift enligt 16 § första stycket i lagen om försäkring för olycksfall i arbete», uteslutits, detta enär omkostnadstillägg för försäkring hädanefter kommer att inräknas i försäkringsavgiften och ej särskilt redovisas.

§ 4.

Mom. 3. I detta moment hava verkställts de redaktionella jämkningar, som föranledas av den ändrade lydelsen av § 2.

Mom. 4. Då enligt vad förut sagts det har räknats med att den nya riks försäkringsanstalten kan komma att begagna sig av postgirosystemet, torde en följd härav vara, att genom postförskott influerna försäkringsavgifter böra kunna insättas icke allenast å anstaltens giroräkning med riksbanken utan ock, därest för riks försäkringsanstalten öppnats postgirokonto, å detta.

II. Förordningen angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.

§ 1.

Den i detta författningsrum intagna hänvisningen till 6 och 7 §§ i 1916 års olycksfallsförsäkringslag innebär, att bestämmelserna i nämnda lag om ersättnings belopp skola, med vissa särskilt angivna undantag, äga tillämpning beträffande fiskarförsäkringen. I förevarande hänseende innehåller omfördälda förslag till ny olycksfallsförsäkringslag vissa jämkningar, för vilka utförligt redogjorts vid behandlingen av nämnda lagförslag. Bland annat innebära dessa jämkningar, att nyss avsedda undantagsbestämmelser i förevarande förordning bliva gällande huvudregler för den allmänna olycksfallsförsäkringen. Det synes lämpligt att, såsom hittills i huvudsak varit fallet, vä-

sentligen samma grunder även i fortsättningen bliva gällande för fiskarförsäkringen som i fråga om den allmänna olycksfallsförsäkringen. Berörda hänvisning torde alltså böra utbytas mot hänvisning till motsvarande lagrum i förslaget. Detta skulle innebära följande förändringar beträffande ersättningsbeloppen, nämligen dels att sjukpenning inom de olika avgiftsklasserna komme att uppgå till något lägre belopp än för närvarande eller till 2 kronor, 1 krona 50 öre och 1 krona mot enligt nuvarande regler ($\frac{2}{3}$ av $\frac{1}{365}$ av respektive 1,200, 900 och 600 kronor) till respektive 2 kronor 20 öre, 1 krona 65 öre och 1 krona 10 öre, d. v. s. sjukpenningen komme i genomsnitt att utgå med 10 % lägre belopp, dels att, genom hänvisningen till 7 § i den nya lagen, efterlevande föräldrar till avliden försäkringstagare jämfört med nuvarande ersättningsregler, komme i förbättrad ställning; och får jag härom hänvisa till vad i förevarande hänseende anföres i förutnämnda proposition nr 109 sid. 169 och följande.

Då ifrågavarande ändringar beträffande den allmänna olycksfallsförsäkringen tydligen icke böra medföra nedsättning av sjukpenningens belopp beträffande fiskarförsäkringen, torde från hänvisningen till olycksfallsförsäkringslagen böra göras det undantag, att sjukpenning skall utgå med samma belopp, som utgå enligt förordningen i dess nuvarande lydelse.

Hänvisningen till 7 § i den nya lagen kan väntas medföra viss om ock synnerligen obetydlig ökning av kostnaderna för försäkringen. Någon ändring i anslagsberäkningen torde sålunda icke föranledas av nämnda förhållande.

§§ 11 och 12.

De i dessa paragrafer vidtagna förändringarna äro allenast av redaktionell natur, och tillåter jag mig att beträffande dessa hänvisa till förslaget.

Departementschefen uppläser härefter i enlighet med förut anförda grunder upprättade förslag till förordning om ändrad lydelse av vissa delar av förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete och förordning om ändrad lydelse av vissa delar av förordningen den 11 juni 1918 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall samt hemställer, att förslagen måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Ake Karholm.